

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput V. Episcopi omne munus Episcopale extra Diöcesin exercere
prohibiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

diligenter intendant: Et nemo sæcularis Cleri- Sæcul. XVI.
 cus, cujusvis personalis, vel regularis Ordinis A.C. 1547.
 extra monasterium degens, etiam sui ordi-
 nis privilegii prætextu tutus censeatur, quo
 minus, si deliquerit, ab ordinario loci, tan-
 quam super hoc a Sede Apostolica delegato,
 secundum canonicas sanctiones visitari, pu-
 niri, Et corrigi valeat.

CAPUT IV.

De Capitulis per Ordinarios visi-
 tandis.

Capitula Cathedralium, Et aliarum majo-
 rum Ecclesiarum, illorumque personæ,
 nullis exemptionibus, consuetudinibus, sen-
 tentiis, juramentis, concordis, quæ tan-
 tum suos obligent auctores, non etiam suc-
 cessores, tueri se possint, quo minus a suis
 Episcopis, Et aliis majoribus Prælati-
 bus, per se ipsos solos, vel illis, quibus sibi vide-
 bitur, adjunctis, juxta Canonicas sanctio-
 nes, toties quoties opus fuerit, visitari, cor-
 rigi, Et emendari, etiam auctoritate Apo-
 stolica, possint, Et valeant.

CAPUT V.

Episcopi omne munus Episcopale
 extra Diocesim exercere prohibiti.

Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii
 prætextu pontificalia in alterius Diocesi
 M 5

cesi

Sæcul. XVI. *cesi exercere, nisi de ordinarii loci expressa*
 A.C. 1547. *licentia, & in personas eidem Ordinario*
subiectas tantum. Si secus factum fuerit,
Episcopus ab exercitio pontificalium, &
sic ordinati ab executione ordinum, sint ipso
jure suspensi.

Notes sur le
Concile de
Trente par
Rassicaud p.
 103.

Ex hoc Capitulo singularis elucet Synodi sollicitudo, qua ad stabiliendam Episcoporum Diœcesanorum jurisdictionem omnium priorum Canonum vim, ac Spiritum resuscitare fategit. Quantum vero ad illos attinet, qui eis circa S. Ordinum susceptionem subjiciuntur, ab hac Regula nonnullæ dantur exceptiones, quæ a Juris Pontificii Doctoribus asseruntur: id tamen extra dubium est positum, quod Ordinatio generatim sumpta pluribus innitatur rationibus, quæ a S. Patribus ac Conciliis allegantur, suntque sequentes: I. Episcopus in quavis Diœcesi est velut Ecclesiæ suæ Sponsus, cuncti vero Ecclesiastici, qui ei subjiciuntur, vel ab eo instituuntur, reputantur tanquam ejus Filii. II. Competit Episcopo jus feligendi, ac disponendi de suis Ministris, qui sunt veluti ejus Deputati ac Vicarii. III. Juris hujus violatio tollit unionem, ac charitatem, necnon instillat inferioribus seditionis pruritum, non sine illorum culpa, cum obedientiam legitimo suo Superiori debitam subtrahant.

Per-

Perlectis duobus hisce Decretis de Sæcul. XVI.
A.C. 1547.
justificatione, ac morum emendatione,
Synodus eadem confirmavit, Præses
vero ex Patribus sciscitatus est, num
eis placeret, ut proxima Sessio feria
quinta post primam subsequentiæ Jejunii
Verni Dominicam, quæ in decimam
tertiam mensis Martii diem incidit, ce-
lebraretur? ad quod omnes Patres re-
sponderunt: *Placet.*

§. LXXXII.

*Wirtembergensis Dux Cæsari recon-
ciliatus.*

Interea Cæsar unum ex Fœderatorum Sleid. comm.
l. 18 p. 648.
Et 657. edit.
ann. 1556.
Heff. hist. de
l'Emp. l. 3.
p. 86.
Bell. comm.
l. 24. n. 31.
præcipuis a Protestantium factione
abstraxit; quippe Albæ Dux cum copiis
suis a Cæsare in Wirtembergensem Du-
catum emissus reportatis pluribus victo-
riis hanc Regionem tanta strage deva-
stabat, ut Wirtembergæ Dux aliunde a
Palatino Principe sollicitatus, pacem a
Cæsare exorare consultissimum cense-
ret: Itaque hanc in rem missis ad eum
Legatis Cæsaris misericordiam implo-
ravit, unde concordix pactis utrinque
acceptatis pax inter ambos hosce Prin-
cipes firmata fuit. Porro vi hujus fœ-
deris Wirtembergæ Dux omnia Cæsa-
ris edicta servare jubebatur, simulque
spondebat, quod Protestantium socie-
tati